

Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy

Znak sprawy: RG-ZA.7340.

DECYZJA Nr RG-ZA-7340./2024

z dnia 2024 r.

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2023 r. poz. 775) oraz art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 30 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2023 r. poz. 221, z późn. zm.) w związku z art. 11¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. 2023 r. poz. 2151)

po rozpatrzeniu wniosku

z siedzibą w / / przy ul. ,

o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, w oparciu o zdarzenie przyszłe, przedstawione przez wnioskodawcę:

„Przedsiębiorca prowadzi działalność hotelarską i dla prowadzonego hotelu na terenie m.st. Warszawy przedsiębiorca posiada zezwolenia na sprzedaż alkoholu wszystkich grup tj. do 4,5 %, od 4,5 % do 18% i powyżej 18%. Przedsiębiorca zamierza zakupić urządzenie – robota, który będzie dostarczał gościom hotelowym do pokoi zamówione rzeczy (np. dodatkowy ręcznik, danie). Urządzenie będzie mogło również sprzedawać przekąski i napoje. Dodatkowo planowana jest możliwość sprzedaży alkoholu o małych pojemnościach (maksymalnie do 0,33 l) ze wszystkich grup tj. do 4,5 %, od 4,5 % do 18% i powyżej 18% czyli alkohole mocne. Zaopatrzenie takiego robota można porównać do mini barków znajdujących się w pokojach hotelowych, gdzie dostępne są przekąski, napoje bezalkoholowe i napoje alkoholowe ze wszystkich grup. Robot poruszać się będzie w przestrzeni wspólnej tj. recepcja, lobby, korytarze hotelu itp. Istotne jest, że windy w hotelu są tak zabezpieczone, że osoby które nie są zameldowane w hotelu i nie posiadają karty, nie mogą dostać się na korytarze hotelowe zaś w przestrzeni wspólnej (recepcja, restauracja) znajduje się obsługa i monitoring. Przedsiębiorca nie melduje w hotelu osób niepełnoletnich, chyba że są one wraz z rodzicem lub opiekunem prawnym. Możliwe są dwa sposoby płatności za zakup u robota:

- a) robot identyfikuje pokój, do którego został wezwany/wysłany, a wszystkie transakcje są księgowane na rachunku za pokój;
- b) płatność kartą kredytową: przed pobraniem jakichkolwiek przedmiotów z robota na wyświetlaczu pojawia się kod QR.

Ten kod QR musi zostać zeskanowany przez gościa i rozpoczyna się proces płatności: Klient udostępnia dane swojej karty Google Pay/Apple Pay lub karty kredytowej i autoryzuje kwotę. Komunikacja z robotem odbywać się będzie w języku polskim lub angielskim. Podczas meldunku

będzie istniała możliwość zaznaczenia, że gość nie życzy sobie obsługi przez robota (jeśli np. będzie meldowany z dziećmi) gdyż recepcjonista ma możliwość zablokowania sprzedaży dla pokoju lub grupy pokoi np. grupy zorganizowanej np. grupa studentów z opiekunami lub rodzina z dziećmi. Urządzenie jest wysokie (ok. 140 cm) co powoduje, że zakup przez dziecko jest technicznie bardzo utrudniony, gdyż ekran umożliwiający kliknięcie znajduje się na samej górze urządzenia.”

Wnioskodawca przedstawił własne stanowisko w sprawie, zgodnie z którym:

„Mając na względzie treść przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi tj. z dnia 4 września 2023 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 2151), przedsiębiorca uważa, że sprzedaż alkoholu za pomocą ww. urządzenia nie stanowi naruszenia ww. Ustawy. W pierwszej kolejności, wskazuję, że w hotelu osoby niepełnoletnie są meldowane jedynie, gdy pozostają pod opieką rodzica lub opiekuna prawnego, którzy mają obowiązek sprawować nadzór nad dzieckiem. Skoro sprzedaż alkoholu może odbywać się za pomocą minibarków znajdujących się w pokojach hotelowych, gdzie brak jest jakichkolwiek ograniczeń do spożycia alkoholu, tj. weryfikacji wieku, stanu trzeźwości, gdzie obsługa hotelu ma ograniczony dostęp podczas pobytu gościa, to sprzedaż za pomocą urządzenia tym bardziej powinna być dozwolona, urządzenie ma ograniczoną pojemność podobnie jak mini barek co naturalnie ogranicza opcje zakupu ilości sztuk przez jednego klienta. Opcje finalizacji zakupu, podjęcia płatności w urządzeniu także stanowią pewne wyzwanie techniczne i w ocenie przedsiębiorcy skutecznie utrudniają możliwość dokonania zakupów przez osobę nietrzeźwą.”

Udzielam interpretacji w indywidualnej sprawie

Z opisanego zdarzenia przyszłego wynika, że przedsiębiorca planuje zakupić urządzenie – robota, który będzie dostarczał gościom hotelowym do pokoi zamówione rzeczy, w tym wszystkie rodzaje napojów alkoholowych. Wnioskodawca w przedstawionym własnym stanowisku w sprawie wskazał, że sprzedaż napojów alkoholowych za pomocą urządzenia powinna być dozwolona i porównał tę formę sprzedaży do sprzedaży napojów alkoholowych w minibarach znajdujących się w pokojach hotelowych.

W świetle obowiązujących przepisów ustawy¹, należy uznać przedstawione przez przedsiębiorcę stanowisko w sprawie za nieprawidłowe.

Ustawodawca w art. 15 wskazał wprost, że zabrania się sprzedaży i podawania napojów alkoholowych osobom, których zachowanie wskazuje, że znajdują się w stanie nietrzeźwości, osobom do lat 18, na kredyt lub pod zastaw.

Bez znaczenia jest, czy sprzedaż odbywa się w sklepie, czy w lokalu gastronomicznym. Jednolite zasady obowiązują każdego przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na sprzedaż alkoholu.

Ustawodawca wyposażył sprzedawcę w możliwość weryfikacji zarówno wieku jak i stanu trzeźwości

¹ Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151).

kupującego. Przy tak zautomatyzowanym procesie sprzedaży, jaki planuje wprowadzić (wykorzystanie urządzenia-robota), weryfikacja taka jest niemożliwa.

Prowadzenie sprzedaży przy pomocy robota w sposób opisany przez przedsiębiorcę nie daje żadnej gwarancji przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwoleń.

Ani płatność kartą, ani wielkość (wysokość) urządzenia, ani zainstalowany w budynku monitoring nie są barierą uniemożliwiającą dokonanie zakupu alkoholu przez nieletnich lub nietrzeźwych.

Punkt sprzedaży napojów alkoholowych powinien być zorganizowany w taki sposób, aby zagwarantować faktyczną możliwość sprawdzenia wieku i stanu trzeźwości klienta.

W przypadku sprzedaży alkoholu przez robota w ogóle nie mamy do czynienia ze sprzedawcą. Naruszenia przepisów ustawy podczas sprzedaży, uniemożliwia zidentyfikowanie sprzedawcy i zastosowanie jakichkolwiek sankcji.

Na przedsiębiorcy sprzedającym alkohol na podstawie udzielonego mu zezwolenia ciąży obowiązek zorganizowania sprzedaży zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zatem, prowadząc działalność, której elementem jest sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych, musi zapewnić pracownikowi/sprzedawcy możliwość kontroli wieku i stanu trzeźwości klienta, aby wyeliminować możliwość popełnienia przestępstwa².

Poza sytuacjami, gdzie poprzez asertywną postawę, pracownik może odmówić sprzedaży alkoholu, przedsiębiorca może też ograniczyć dostępność alkoholu przez właściwe zorganizowanie sprzedaży na terenie hotelu uniemożliwiające dokonanie zakupu np. przez osoby nieletnie.

Opisanego przez przedsiębiorcę stanu faktycznego (sprzedaż alkoholu przy wykorzystaniu robota) nie można porównywać ze sprzedażą alkoholu w minibarach znajdujących się w pokojach hotelowych. Tak jak wskazał wnioskodawca – pokoje wynajmowane są osobom dorosłym. Opłaty za pokój, w tym za korzystanie z minibaru dokonuje zatem osoba pełnoletnia.

Według orzecznictwa sądów administracyjnych, głównym celem ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi jest ograniczenie fizycznej dostępności napojów alkoholowych³.

Niedozwolone jest wszelkie łagodzenie przyjętych ograniczeń dostępności alkoholu i stosowanie jakichkolwiek ułatwień w jego nabyciu, np. sprzedawanie alkoholu przez robota. Celem ustawy jest utrudnienie dostępności alkoholu, nie zaś uproszczenie jego dostarczania klientowi⁴.

Niewątpliwie przepisy ustawy mają charakter prewencyjny i mają motywować przedsiębiorców do odpowiedzialnej sprzedaży alkoholu. Odpowiedzialna sprzedaż alkoholu polega na przestrzeganiu zakazu sprzedaży alkoholu osobom nieletnim, nietrzeźwym i tym, którzy chcą kupić alkohol na kredyt lub pod zastaw. Tylko sprzedawca ma prawo żądania okazania dokumentu stwierdzającego wiek

² art. 43 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151)

³ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 kwietnia 2016 r., sygn. akt II GSK 2566/14

⁴ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 3 lutego 2017 r., sygn. akt III SA/Kr 1280/16

kupującego alkohol oraz weryfikować jego trzeźwość. Przedsiębiorca/sprzedawca nie może scedować swoich ustawowych obowiązków na jakiekolwiek urządzenie.

Przepisy nie przewidują możliwości prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych przy pomocy robota, wobec tego, sprzedaż alkoholu w formie opisanej we wniosku jest niemożliwa.

Uzasadnienie

2024 r. wpłynął do Biura Rozwoju Gospodarczego Urzędu m.st. Warszawy wniosek z siedzibą w / / przy ul. , reprezentowanej przez o wydanie w trybie art. 34 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców (w oparciu o przedstawiony wyżej opis zdarzenia przyszłego) interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 tej ustawy „Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna)”.

Natomiast art. 34 ust. 5 tej ustawy stanowi, że „Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia”. Zgodnie z art. 34 ust. 16 tej ustawy do postępowania o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Za daninę publiczną należy uznać opłatę za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, pobieraną przez gminy zgodnie z art. 11¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w celu pozyskania dodatkowych środków na finansowanie zadań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracji społecznej osób uzależnionych od alkoholu, które to należą do zadań własnych gmin.

Zdaniem organu, zapytanie przedsiębiorcy wypełnia hipotezę art. 34 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, co stanowi warunek udzielenia przez organ interpretacji indywidualnej wnioskowanego zagadnienia. Należy bowiem stwierdzić, że w przypadku uznania, że przedsiębiorca byłby zobowiązany do uzyskania stosownego zezwolenia, wiązałoby się to z koniecznością uiszczenia opłaty za korzystanie z tego zezwolenia.

Orzekając w niniejszej sprawie organ odniósł się do konkretnej sytuacji indywidualnej, wskazanej przez wnioskodawcę.

Zakres i przedmiot niniejszej sprawy administracyjnej wyznacza wyłącznie treść wniosku przedsiębiorcy wszczynającego postępowanie. Organ administracji publicznej nie może wykraczać poza jego treść. Od przedsiębiorcy zależy zakres zapytania, które jednak musi się wiązać z interpretacją przepisów, określających daniny publiczne.

Mając powyższe na uwadze orzekam jak na wstępie.

Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej (art. 35 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców).

Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne (art. 35 ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców).

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57 (za pośrednictwem Prezydenta m.st. Warszawy, adres: Biuro Rozwoju Gospodarczego Urzędu m.st. Warszawy, ul. Canaletta 2) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania stronie przysługuje prawo do zrzeczenia się odwołania. Z dniem doręczenia Prezydentowi m.st. Warszawy (adres jak wyżej) oświadczenia o zrzeczeniu się odwołania, decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZYDENTA M. ST. WARSZAWY

[Signature]
Teresa Budnik
Naczelnik

Wydziału Zezwoleń Alkoholowych
w Biurze Rozwoju Gospodarczego

Otrzymuje: